

ספר שמואל א'

פרק ג'

בזמן הזה ה' לא היה מנבא לישראל, שמואל היה בבית ה', ושמע שקוראים לו, הוא רץ אל עלי, ועלי אמר לו שהוא לא קרא לו, וכך היה שלש פעמים, בפעם השלישית אמר עלי לשמואל שיאמר 'דָּבָר ה' פִּי שְׁמַע עֲבָדְךָ', וכך שמואל עשה. ה' אמר לשמואל שהוא יקיים את דברו שאמר על בית עלי, ושעוונם לא יתכפר בזבח ובמנחה.

שמואל לא אמר את המראה אל עלי, עלי השביעו שיאמר לו, ולאחר ששמואל אמר לו, ענה עלי: 'ה' הוא, הטוב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה'. שמואל גדל וכל מה שאמר התקיים, ישראל ידעו כי שמואל מוכן להיות הנביא לה'.

פרק ד'

ישראל יצאו למלחמה עם פלשתים וישראל נגפו לפני פלשתים ומישראל מתו 4,000 איש. העם לקחו את הארון משילה וכל העם הריעו לקראתו. פלשתים נבהלו בתחילה מה' המכה את מצרים בכל מכה, וקראו לכולם להתחזק ולהלחם בישראל, מישראל נפלו 30,000 איש. ארון ה' נלקח ושני בני עלי מתו. איש מבנימין הודיע זאת לאנשי העיר שילה, וכל העיר זעקה. כאשר אמר האיש לעלי שארון ה' נלקח נפל מן הכסא, מפרקתו נשברה והוא מת. כשאשת פנחס שמעה שבעלה וחמיה מתו היא ילדה ומתה, בשעת הלידה קראה לבנה 'אֵי כְבוֹד'.

פרק ה'

פלשתים הביאו את הארון לאשדוד והעמידוהו בבית דגון אלהיהם, למחרת נמצא דגון על הארץ לפני ארון ה', הם השיבו אותו למקומו, למחרת נמצא דגון על הרצפה כשראשו וכפות ידיו כרותות על המפתן, מפני מעשה זה לא דורכים כהני דגון על מפתן דגון באשדוד. ה' הכה את אנשי אשדוד בטחורים, ולכן העבירו את הארון לעיר גת. בגת ה' הכה את כל אנשי העיר בטחורים והיתה מהומה גדולה, הארון עבר לעקרון. בעקרון נהיתה מהומת מות ומכת טחורים, אנשי עקרון זעקו שלא רוצים את הארון אצלם. סרני פלשתים התאספו ואמרו שישלחו את הארון למקומו.